

Страни в главното производство

Жалбоподател: Deli Ostrich NV

Ответник: Belgische Staat

Преюдициални въпроси

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen отправя до Съда следния преюдициален въпрос: към момента на подаване на декларацията, а именно към 22 октомври 2007 г., с какъв тарифен код следва да се класира месото от двугърби камили, за които в случая е безспорно, че не са отгледани в плен?

Иск, предявен на 6 декември 2010 г. — Европейска комисия/Република Австрия

(Дело С-568/10)

(2011/С 55/33)

Език на производството: немски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: Maria Condou-Durande и W. Bogensberger)

Ответник: Република Австрия

Искания на ищеца

Ищецът моли:

- да се установи, че Република Австрия не е изпълнила задълженията си по член 17, параграф 1 от Директива 2004/114/ЕО на Съвета от 13 декември 2004 година относно условията за прием на граждани на трети страни с цел образование, ученически обмен, безвъзмездно обучение или доброволческа дейност⁽¹⁾, тъй като е приела разпоредби, съгласно които студентите от трети страни могат да получат разрешение за работа само ако преди това се проучи положението на пазара на труда в Австрия и се установи, че съответното работно място не може да бъде заето чрез назначаване на регистрирано безработно лице,
- Република Австрия да бъде осъдена да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Комисията поддържа, че австрийските правни разпоредби въвеждат системна забрана за достъпа на студенти от трети страни до пазара на труда, доколкото при наличието на свободно работно място на последните се издава разрешение за работа само ако преди това чрез проучване се установи, че това място не може да бъде заето чрез назначаване на регистрирано безработно лице. Затова броят на издадените разрешения за работа на лица от тази категория бил твърде незначителен. В този смисъл едва 10 % от студентите от трети страни получавали възможност чрез работа да покрият част от разходите по образованието си (за сравнение такава възможност имали 70 % от австрийските студенти).

Според Република Австрия тези ограничения са обосновани. Поради свободния достъп до висше образование и ниските учебни такси Австрия привличала много студенти от трети страни. Тъй като не говорели немски език и нямали професионална квалификация, в общия случай те намирали неквалифицирана работа и така допринасяли за нарастването на бездруго високия процент на безработицата в този сектор.

⁽¹⁾ ОВ L 375, стр. 12; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 7, стр. 94.

Иск, предявен на 9 декември 2010 г. — Европейска комисия/Кралство Нидерландия

(Дело С-576/10)

(2011/С 55/34)

Език на производството: нидерландски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: M. van Beek и С. Zadra)

Ответник: Кралство Нидерландия

Искания на ищеца

- да се установи, че предвид нарушението на правото на Европейския съюз в областта на обществените поръчки, и в частност на Директива 2004/18/ЕО⁽¹⁾ при предоставянето на концесия за строителство от Община Айндохвен, Кралство Нидерландия не е изпълнило задълженията си по член 2 и дял III от Директива 2004/18/ЕО,
- Кралство Нидерландия да бъде осъдено да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Комисията поддържа, че сключеното между Община Айндохвен и Hurks Bouw en Vastgoed B.V. споразумение за сътрудничество от 11 юни 2007 г. всъщност представлява концесия за строителство по смисъла на член 1, параграф 3 от Директива 2004/18/ЕО.

Доколкото стойността на концесията за строителство надвишава приложимите прагове, тя е трябвало да бъде възложена по реда на Директива 2004/18/ЕО, и в частност на член 2 и дял III от същата. Освен това възложените на Hurks Bouw en Vastgoed B.V. поръчки за строителство със стойност над приложимите прагове е трябвало да бъдат обявени в съответствие с членове 63—65 от Директива 2004/18/ЕО.

Тъй като при възлагането на въпросната концесия за строителство на Hurks Bouw en Vastgoed B.V. Община Айндохвен не е приложила Директива 2004/18/ЕО, и в частност член 2 и дял III от нея, Комисията счита, че е налице нарушение на Директивата.